

Pozměňovací návrh

poslance Antonína Sedi k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

(sněmovní tisk č. 747)

K ČÁSTI PRVNÍ

Změna zákona o civilním letectví

Čl. I

1. V § 27 odst. 3 včetně poznámky pod čarou zní:

„(3) Povolení provozovat letiště Úřad vydá přednostně žadateli, který prokáže, že je vlastníkem nadpoloviční většiny výměry letištních pozemků. Původní provozovatel letiště má vůči novému provozovateli podle věty první nárok na náhradu. Výše náhrady se stanoví zejména s ohledem na výši a trvání investic účelně vynaložených v souvislosti s letištěm, a to ke dni právní moci rozhodnutí o vydání povolení k provozování letiště novému provozovateli. Nedojde-li mezi původním provozovatelem a novým provozovatelem k dohodě o výši náhrady, stanoví výši náhrady k návrhu původního provozovatele nebo nového provozovatele soud v řízení ve věcech soukromoprávních¹.“.

2. V § 30 se na konci odst. 2 písm. c) tečka nahrazuje středníkem a doplňuje se:

„v případě žádosti dle § 27 odst. 3 tohoto zákona postačí, je-li žádost doložena dokladem, který prokazuje, že přednostní žadatel dle § 27 odst. 3 zákona je vlastníkem nadpoloviční většiny výměry letištních pozemků.“.

Odůvodnění pozměňovacího návrhu:

K bodu 1 (§ 27 odst. 3)

Změna reaguje na nelogičnost v dosavadní právní úpravě, kdy § 27 odst. 3 hovoří o nároku původního provozovatele na náhradu, v navazujícím textu má však k této náhradě být povinen „žadatel“, ten však v okamžiku, kdy vzniká nárok na náhradu původnímu provozovateli již není „žadatelem“, ale „novým provozovatelem“. Tato nelogičnost je navrhovanou změnou právní úpravy odstraněna. Současně navrhovaná úprava výslovně konstatuje, že výše náhrady se stanoví ke dni právní moci rozhodnutí o vydání povolení provozovat letiště novému provozovateli a dále odstraňuje v praxi panující pochyby, zda spory o výši nároku a o jejich vypořádání se má zabývat již v řízení o žádosti nového provozovatele Úřad pro civilní letectví nebo zda jde o věc, která má být řešena obecnými soudy, a to až po vydání rozhodnutí o vydání povolení novému provozovateli, neboť náhrada se má stanovit „kde dni právní moci rozhodnutí o vydání povolení novému provozovateli“.

K bodu 2 (§ 30 odst. 2 písm. c/)

Doplněná právní úprava reaguje na skutečnost, že v aplikační praxi se objevily pochybnosti, zda v případě žádosti dle § 27 odst. 3 musí tzv. přednostní žadatel doložit doklad, který osvědčuje, že je vlastníkem nadpoloviční většiny výměry letištních pozemků, jak stanoví § 27 odst. 3, nebo zda se i v tomto případě uplatní obecná úprava stanovená v § 30 odst. 3, tedy, že i v tomto případě má žadatel doložit vlastnictví nebo jiný právní vztah ke všem letištním pozemkům (což je však nelogické a popírá to úpravu v ustanovení §27 odst. 3, který je ve vztahu k 30 odst. 3 tzv. lex specialis). Návrh interpretační nejasnosti odstraňuje, a výslovně staví, že v případě postupu dle § 27 odst. 3 se tento kolidující požadavek dle obecné úpravy obsažené v § 30 odst. 3 neuplatní.

¹Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád

